

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli d. 8 mars 1889, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 6,
i anledning af väckt motion om åtgärders vidtagande till
förenkling i sättet för utdelning af statsbidraget till lin-
dring i rustnings- och roteringsbesvärerna.*

Uti en inom Andra Kammarerna väckt, till utskottet öfverlemnad motion, n:o 20, har herr *A. Kihlberg*, med erinran att det understöd, som af statsmedel tilldelas rust- och rotehållare såsom lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, efter å landskontorens upprättade förteckningar utbetalas af kronofogdarne vid uppbördsstämmorna emot vederbörande rust- och rotehållares qvitto, framhållit, hurusom nämnda understöd skulle på ett mera enkelt samt mindre besvärligt och tidsödande sätt komma vederbörande till godo, derest understödet blefve hvarje till ersättning berättigad rust- och rotehållare, som hade att erlægga kronoutskylder, krediteradt såväl i särskild kolumn i uppbördsboken som ock å debetsedlarne. Härigenom skulle nemligen för kronofogdarne inbesparas besväret icke allenast med infordrande af qvittenser från de många rust- och rotehållarne, utan ock med sjelfva ersättningsbeloppens utbetalning, hvarförutom undvekes olägenheten deraf att, i anseende till svårigheten att vid uppbördsstämmorna erhålla qvitto från samtliga rust- och rotehållare, ersättningen till hela rusthållet eller roten vanligen uppbures af en delegare, som sedermera till öfrige delegare utbetalar hvad på en hvar af dem belöper, i hvilket sistnämnda afseende

motionären betonat att, ehuru hvarje rust- och rotehållare äfven nu troligen komme i åtnjutande af sin andel i medlen, förhållanden kunde uppstå, då så icke egde rum, i följd hvaraf det af honom föreslagna sättet för utdelning af understödsmedlen lemnade större trygghet därför, att medlen komme vederbörande till godo. Då härtill komme, att den föreslagna ändrade anordningen vore mycket enkel och, efter det hvarje hemmansdels andel i roten blifvit en gång säkert bestämd, hvilket syntes kunna ske med ledning af de uppgifter, som häradskrifvarne borde insamla, endast kräfde uppläggandet af tvenne ytterligare kolumner i uppbördsboken, hemställer motionären, att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla, att åtgärder måtte vidtagas till förenkling i sättet för utdelning af statsbidraget till rust- och rotehållare för dem åliggande rustnings- och roteringsbesvär, antingen i enlighet med det af motionären afgifna förslag eller ock på annat lämpligt sätt.

De upplysningar, utskottet inhemtat i detta ämne, som tillhör statens uppbörds- och redogörelseväsen, synas gifva vid handen, att den af motionären föreslagna anordningen ingalunda är så enkel och lätt genomförd, som han föreställer sig. Utskottet anser dock mindre nödigt att härom ingå i några detaljer. Då enligt utskottets förmenande Kongl. kungörelsen den 2 april 1886, som med 1887 års ingång trädte i tillämpning, lemna tillräckligt tydliga bestämmelser i förevarande hänseende, samt motionären sjelf icke gittat påstå, att några olägenheter visat sig under den korta tid, författningen varit gällande, finner utskottet den föreslagna ändringen icke vara af förhållandena påkallad, hvarför utskottet hemställer,

att motionen icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 mars 1889.

På utskottets vägnar:

Ludv. Essén.

Reservation:

af herr *Kihlberg*.
